

Sebebi Ziyan Ortağı Kalbim

– Dilaraaksoy · 25 Şubat 2023

Sebebi Ziyan Ortağı Kalbim

Aklımın kıyametinde onu kaç bin kez unutmaya çalıştığımı bilse, böyle bir aşkın heba adedince kalbi yorulur. Sahi, yorulur mu? Sevmek ve sevilebilmek adına özden; safça taşıdığı bir kalbi yok ki onun.

Hiç ama hiç unutulmuyor. Varlığı saadet taşımaz bir yabanilik kokarken, yokluğu mütederettit zamansılarda başkasına çağlayan; bir başkasına yuva... yokluğu bile başkasına ait olan.

Sevilmediğim adamların soru işaretleri, sorun işareti oldu hep hayatıma. Sevdiğim kadar sevilebilmek güftesinde bestesi olmadım hiçbirinin. Hepsine kalbim öyle bir çirkin ki... Bir parça olsun sevmemek, bin parça olsun sevilmemekten daha acı dolu değil.

Hayali bile bir tabutta şimdi. Hakkın rahmetine kavuşan aşklarımın arasına bu zalim de eklendi. Fırlatıp atıyorum kepimi; mezun oldum çünkü aşksızlıktan. Gebermeler töreninde öpüşüklerini gördüm, unuttukları yokluğumla. Mutlu mesut unutmışlardı; tövbeli beni, tövbeliyim artık, belli...

Bir adamın kalbinde gerçek bir aşk hikayesi olup okunmak dururken, bütün beni sevmeyen adamların izdihamında bedeni hor, gururu görmezden gelinen oldum.

Seni seviyorum, fikri ziyan akibetim; bir sen kaldın bana. Elim, yine kendi elimi tutacak. Gövdemde belirsiz bir ışığın, karanlık gerçekleri siyah şarkılar söylerken bütün renkler yine hak etmeyen o kadınların... Ben, ben, ah ben! Gözlerimin yeşili münasebetsiz ayrılıklar gördü, kalın puntolu evliliklerle beni kendi yokluğuma inandırdı her biri. Bu kadar yokluk bana varlık gibi gelir. Yeni bir hayat istiyorum. Adam olamayan adamların, bana adanmayan istikrarlı terk edişleri başkalarının ceplerinde bulunsun. Beni seviyorum, kalbim, yine kendi kendini tutacak.

Yareni yargıdan körpe, Suzi Dilara değilim ben. Olamadığım için sevilemedim belki de. Türk Sanat musikisine RTÜK beni yasakladı; sevmek yok beni; demek, bu yüzden... Kaldırım taşı, toprağı öpüyor gülümseyerek. Ayak izim, ayaklarımın izine hiç benzemiyor. Biter mi? Kavanoz dipli dünyasızlığımın dönmek şerefi... Noktalar, işaretlere bugün de soytarı; çaldı, beni sevmeyen o adam, virgülümün mutlu olmak hakkını...

Gidiniz. Adamlar! Ütünüz kırıştırmasın bahtımı.

Dilara AKSOY